

vendig opgive det Hele, og lade det blive i den Stand, hvori det nu er, hvilket vilde være meget uheldigt for Stiftelsen.

Ordføreren: Ja, jeg kan virkelig ikke Andet end paa Udvalgets Begne bestemt at fastholde Vndringsforslaget under Nr. 12. Den afgjørende Grund for mig, og jeg troer ogsaa for hele Udvalget, er, at Oplysningerne, som ere os tilstillede, denne Sag betræffende, ikke ere klare. Jeg troer, at dette tydeligt vil fremgaa ved et Citat af Anmærkningerne, som ere trykte, og et Citat af en Skrivelse fra Bygningsdirecteuren til Ministeriet. I de trykte Anmærninger Pag. 60 er der nemlig sagt, at Sygestuerne skulle lægges imod Solstuen, og i det skrevne Underbilag hedder det i en Skrivelse fra Bygningsdirecteuren: „Dette Forslag, som jeg finder fra Bygningsinspecteuren vel motiveret, kan jeg ikke Andet end tilraade, og skjønner ikke rettere, end at Forlæggelsen af Beboelsesleiligheden til Solstuen er en Forandring, som bør foretages, hvis Sygehuusbygningen skal tages i Brug af en Lærer.“ Dette er dog Modsigelser, der maae gjøre, at Udvalget bør see nøie paa, hvad det foreslaaer i denne Henseende. Forøvrigt er det virkelig det af alle Forslagene, der har forekommet Udvalget at være det meest uklare, og som vi derfor have staaet paa, i Thingets Interesse, ikke at faae vedtaget; jeg siger, det er i Thingets Interesse, hvis det skal have nogen Betydning med Hensyn til Bevillingen af Summer til Bygningsforetagender. Det er slet ikke min Hensigt derved at føre nogen Anke over, hvad der fra den ærede Ministers Side er forlangt; thi det er en Selvfølge, at saaledes som Forholdet er ordnet, maa den høitærede Minister forelægge, hvad der indkommer fra Bygningsinspecteurene; det er deres Overdragelse, vi bedømme, og ikke Ministerens. Jeg mener naturligviis ikke derved at kunne berøve den ærede Minister noget af hans Ansvar. Sagen ligger ligefrem under ham; men jeg kan paa den anden Side heller ikke see, at der selder nogensomhelst Skygge tilbage paa Ministeriet, fordi Thinget ikke vil gaae ind paa et Forslag, støttet paa saa uklare Oplysninger som dem, der foreligge fra Bygningsinspectorens Side.

Kirke- og Underviisningsministeren: Det forekommer mig dog ikke, at der er nogen væsentlig Uklarhed tilstede i det, som den ærede Ordfører anførte. Det er allerede oftere bemærket, endogsaa idag her i Salen, ligesom det fremgaaer af de trykte Anmærkninger, at den Veligheden, som Sygehuset har, ikke er den heldigste. Det er kun, fordi man ikke fortiden kan finde noget andet Sted til Sygehuset, ligesom der heller ikke er nogen Udflugt dertil i den nærmeste Fremtid, at man vil gaae frem paa den foreslaaede Maade. — Det er bleven antydet, saavel her, som i Comiteen, at der rigtignok er en Bygning paa den modsatte Side af Academiet, som med Hensyn til sin Veligheden maa ansees for heldigere og gunstigere til et Sygehuus end den Bygning, hvormed der nu er Tale, men at man fortiden ikke kan faae den til sin Raadighed. Naar Sagen nu forholder sig saaledes, og man antager, at det dog for Stiftelsens egen Skyld er nødvendigt at skaffe et nogenlunde antageligt og forsvarligt Sygehuus tilstede, allerede i dette Dieblit, og der fremdeles er Udflugt til, at der engang i Tiden kunde frembyde sig en, med Hensyn til Veligheden langt fordeelagtigere Bygning til Sygehuus, saa forekommer det mig ganske naturligt; at det ved Indretningen af det nu værende Sygehuus ogsaa maa komme i Betragtning, at naar en saadan Eventualitet maatte indtræde, ville dog ikke de her omhandlede Udgifter være spildte, idet nemlig Bygningen da vilde kunne anvendes til Bolig for en Lærer ved Academiet; og forsaavidt dette Tilfælde skulde indtræde, er det, at det af Bygningsdirecteuren er bemærket, at det vilde være ønskeligt, om „Beboelsesleiligheden“ kunde blive lagt mod Sydsiden, og ikke mod Nordsiden, som vender ud til en Kirkegaard. Allerede i Maret 1852, da der var Spørgsmaal om denne Bevilling, blev det gjort gjældende, at man kunde ønske at have til Disposition en anden Leilighed, som med Hensyn til sin Veligheden i det Hele taget var mere hensigtsmæssig, men at man imidlertid ikke strax kunde faae en saadan. Da der nu er Udflugt til, at dette Diemed engang i Tiden kan naaes, forekommer det mig naturligt, at man,